

[J. P. Larsen.]

By er jo saa uheldigt stillet, at dens Eksistens væsentligt hviler paa een Virksomhed, og derfor har det været vor Opgave at søge at skabe saa mange Virksomheder som muligt, fordi man har en Pligt til at skaffe Næring til Byen. Dette har egentlig været Hoveddrivfjederen i hele denne Kampagne for vort Vedkommende. Det er beklageligt, at den er mislykkedes, og jeg er ikke blind for, at der kan være politiske Retninger, der har set deres Regning ved at lægge et saadant Arbejde Hindringer i Vejen; det er der ikke noget at gøre ved; det maa man finde sig i. Men man kan ikke — og det skete jo heller ikke fra det ærede Medlem Hr. Korsgaards Side — med Rette eller med nogen synderlig Styrke bebrejde Helsingør Kommune, at den gik ind for at anbringe disse Pengemidler. Der var, saa vidt man den Gang kunde se, gode Grunde til at tro paa, at dette Foretagende, velunderstøttet, kunde gaa en Kampagne i Møde og tilføre ikke alene Byen, men ogsaa Danmark en Industri, der jo, den Gang man begyndte paa den, og ogsaa for Øjeblikket, slet ikke findes her i Landet, og dermed tilføre det danske Marked og den danske Arbejderstand forøget Virksomhed til Gavn for Byen og for Landet.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Finansudvalget for dets Behandling af Handelsministeriets Budget. Jeg maa beklage, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen m. fl. har stillet Ændringsforslag, hvorefter to Bevillinger paa Handelsministeriets Budget skulde udgaa, nemlig Bevillingen, der er opført i den Hensigt at give Adgang for Erhvervsfolk til at foretage Rejser i Udlandet, hvorved de kan høste Belønning. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet, men kort anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod de to Ændringsforslag.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til, hvad der er fremført vedrørende de Samraad, der har været med mig i Finansudvalget.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte Samraadet om Spritfabrikkerne, med hvis Virksomhed Kontrollen føres fra Handelsministeriet, medens Forholdet er dette, at de Indtægter, der flyder af Spritfabrikernes Overenskomst med Staten, gaar til Finansministeren. Det ærede Medlem har ved tidligere Lejlighed omtalt denne Overenskomst og Virkningen af den, og han sagde, at sidste Gang Spørgsmaalet var paa Tale her i Rigsdagen, havde jeg

paa ikke særlig elskværdig Maade givet ham et ufyldstgørende Svar. Jeg beklager, at det ærede Medlem har opfattet mit Svar saaledes, at jeg vilde være uelskværdig. Det har jeg paa ingen Maade villet være. Nu kan det godt være, at det ærede Medlem har spurgt saaledes, at Svaret er kommet til at tage sig ud som noget uelskværdigt, men det har ikke været tilsigtet.

Hvad det drejer sig om for det ærede Medlem, er at faa Klarhed over, om man stadig kan vente en Ekstraandtægt og Efterindtægt for Statskassen af Spritfabrikkerne. Jeg har sagt ved en tidligere Lejlighed, at det ikke var Mening, at Fabrikkerne skulde tilvejebringe et saa stort aarligt Overskud, at der stadig skulde tilflyde Statskassen meget betydelige Midler. I Overenskomsten mellem Staten og Spritfabrikkerne bestemmes det, at dersom de Priser, som Spritfabrikkerne i Henhold til denne Overenskomst frit kan fastsætte, viser sig at have været saa høje, at Overskuddet af Spritfabrikernes Virksomhed giver mere, end Forudsætningen er — Spritfabrikkerne maa ikke udbetale mere end en vis Procent i Dividende, og Direktørens Løn er fastsat, og forskellige andre Forhold vedrørende Driften er fastlagt —, at der altsaa bliver et Beløb tilovers, fordi Priserne har været rigeligt høje, saa skal dette Beløb indgaa i Statens Kasse.

Det har i de senere Aar været ret betydelige Beløb, der paa denne Maade er indgaaet i Statskassen. Det er ikke Forudsætningen. Jeg vil antage, at det er vanskeligt at fastsætte Priserne saa nøjagtigt, at det lige akkurat balancerer; der vil kunne komme enten et Underskud eller et Overskud. Nu har man hidtil fastlagt Priserne saaledes, at der er blevet et betydeligt Overskud, som gaar ind i Statens Kasse, og der vil ogsaa, efter hvad jeg ved, for indeværende Aar blive et Overskud, og dette vil formentlig ogsaa gaa ind i Statskassen.

For øvrigt kontrolleres Spritfabrikernes Virksomhed af et Udvalg, i hvilket Rigsdagens 4 store Partier er repræsenteret. Rigsdagen kontrollerer altsaa i Virkeligheden gennem Valget af disse Medlemmer og disse Medlemmers Virksomhed Spritfabrikernes hele Driftspolitik.

Andet og mere tror jeg ikke jeg kan sige om denne Sag. Bliver der Overskud, gaar det ind i Statskassen, og saaledes har det været og bliver ved at være, eftersom Overenskomsten indeholder Bestemmelser derom.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde